

ความเหลื่อมล้ำและความไม่เท่าเทียมทางสังคมที่มีผลต่อการทุจริตคอร์รัปชัน ในจังหวัดชัยภูมิ

The Disparity and Social Inequality that Affects Corruption in Chaiyaphum Provinc.

ณัฐดนัย แก้วโพนงาม

Nutdanai Kaewponngam

สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

Political Science, Faculty of Political Science, Chaiyaphum Rajabhat University

e-mail: kokocu.nut@hotmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง ความเหลื่อมล้ำและความไม่เท่าเทียมทางสังคมที่มีผลต่อการทุจริตคอร์รัปชันในจังหวัดชัยภูมิ มีวัตถุประสงค์คือ 1. เพื่อศึกษาสภาพความเหลื่อมล้ำและความไม่เท่าเทียมทางสังคมในจังหวัดชัยภูมิ 2. เพื่อศึกษาความเหลื่อมล้ำ ความไม่เท่าเทียมทางสังคม และปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อการทุจริตคอร์รัปชันในจังหวัดชัยภูมิ และ 3. เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำ ความไม่เท่าเทียม และการทุจริตคอร์รัปชันในจังหวัดชัยภูมิ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดชัยภูมิจำนวน 400 คน โดยการสุ่มอย่างง่ายจากประชากรใน 16 อำเภอ ของจังหวัดชัยภูมิ โดยทำการวิจัยตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ. 2559 ถึงเดือน กันยายน พ.ศ. 2560 ผลการวิจัยพบว่า ยังมีความแตกต่างในด้านรายได้ คนรวยรวยมากขึ้น คนจนกลับยิ่งจนลงหนี้สินเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะหนี้ดอกเบี้ยสูง ส่งผลให้ช่องว่างระหว่างรายได้ของคนจนและคนรวยในจังหวัดชัยภูมิเพิ่มขึ้น คนรวยที่ควบคุมเศรษฐกิจของจังหวัดชัยภูมิจะเป็นกลุ่มลูกหลานเจ้าเมืองชัยภูมิ และกลุ่มพ่อค้าที่มีเชื้อสายจีนที่บางส่วนแต่งงานกันเพื่อผลประโยชน์ทางธุรกิจ ประชากรในจังหวัดชัยภูมิส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างและเกษตรกรรม ความเหลื่อมล้ำด้านการศึกษายังมีประชากรบางส่วนไม่ได้รับการศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษาเนื่องจากฐานะยากจนจบการศึกษาเพียงประถมศึกษาและต้องทำงานในโรงงานและรับจ้างทั่วไปเช่นตัดอ้อยบางคนต้องย้ายถิ่นฐานไปทำงานยังจังหวัดอื่น เช่น ระยอง ชลบุรี กทม. นอกจากนี้ปัจจัยที่มีผลต่อความเหลื่อมล้ำและความไม่เท่าเทียมทางสังคมและการทุจริตคอร์รัปชันในจังหวัดชัยภูมิ ได้แก่ แนวคิดทุนนิยม ระบบอุปถัมภ์ การติดสินบน เศรษฐกิจชุมชน คนในชุมชนเกิดความขัดแย้งกันในเรื่องต่างๆ ผู้นำครอบครัวขาดความอบอุ่นมีการทะเลาะวิวาทกันในครอบครัว ผลกระทบที่เกิดจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เท่าเทียมทางสังคมและการทุจริตคอร์รัปชันในจังหวัดชัยภูมิ ได้แก่ ด้านการศึกษาประชาชนได้รับการศึกษาไม่ทั่วถึง เสียโอกาสในการประกอบอาชีพที่มีรายได้สูงหรือเพียงพอต่อการดำรงชีพ เป็นช่องทางในการทุจริตของผู้มีอำนาจได้ง่าย ปัญหาอาชญากรรม การลักทรัพย์ การชิงทรัพย์ ปล้น ฆ่า ช่มชู้ การค้ายาเสพติดและสิ่งผิดกฎหมายต่างๆ แนวทางการแก้ไข

รัฐควรมีมาตรการส่งเสริมเป็นพิเศษเพื่อให้คนจนและคนรวยมีคุณภาพชีวิตที่ใกล้เคียงกัน ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด หากมีการกระทำความผิดต้องได้รับการลงโทษตามกฎหมายเหมือนกัน ปกป้องค่านิยมไม่โกง มีความเกรงกลัวและละอายต่อบาปหากมีการทุจริตคอร์รัปชันขึ้น และพ่อแม่ผู้ปกครองผู้นำชุมชน ข้าราชการเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตลอดจนนักการเมืองต้องเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชนคนรุ่นหลังให้โตขึ้นไม่โกงไม่ทุจริตคอร์รัปชันรู้จักแบ่งปันและเอื้อเฟื้อมีน้ำใจแก่กัน

คำสำคัญ : ความเหลื่อมล้ำ, ความไม่เท่าเทียมทางสังคม, คอร์รัปชัน

ABSTRACT

Research of The Disparity and Social Inequality that Affects Corruption in Chaiyaphum Province. The purpose is 1. To study state of the Disparity and Social Inequality in Chaiyaphum Province. 2. To study the Disparity, Social Inequality and other factors that affect corruption In Chaiyaphum Province. And 3. To find solutions to the problem of the Disparity, Social Inequality and corruption In Chaiyaphum Province. The population was 400 people living in Chaiyaphum Province, with a simple random sample from 16 Districts in Chaiyaphum Province. The research was conducted from October 2016 to September 2017. The research found that There are also differences in income, more rich people the poor are back down. Increased debt, especially informal debt. As a result, the gap between the income of the poor and the rich in Chaiyaphum increased. The rich man who controls the economy of Chaiyaphum will be the descendants of Chaiyaphum and some Chinese merchants marry for business interests. Most of the people in Chaiyaphum Province are engaged in hiring and farming. Education disparity, some of them are uneducated to secondary and tertiary levels due to poor status. Graduated only primary school and worked in factory and general contractor, such as cane cut. Some people have moved to work in other provinces such as Rayong, Chonburi. In addition, factors affecting the Disparity and Social Inequality that Affects Corruption in Chaiyaphum Province include, Capitalism, Patronage System, Bribery, Community Economy, People in the community have conflicts in various matters, Leader, Family lack of warmth, Family spat. The effect of the Disparity, Social inequality, and Corruption in Chaiyaphum Province include in education, people are not well educated. Lack of opportunities to earn a living or enough to live. It is easy to corrupt the authority. Crime Issues, theft, robbery, murder, rape, drug trafficking and other illegal activities. Solutions The

state should have special measures to ensure that the poor and the rich have a similar quality of life. Strictly comply with the law. If the offense is punishable by the same law. Implanted values do not cheat. Have fear and shame on sin if corruption is caused. And parents, community leaders, Government officials the politicians must be good examples for the younger generations to grow up not cheating, corruption, sharing and generosity are kind to each other.

Keywords : Disparity, Social inequality, Corruption

บทนำ

ปัจจุบันปัญหาความเหลื่อมล้ำ ความไม่เท่าเทียมกันในสังคมไทย มีความแตกต่างกันอย่างมาก อันเป็นผลเนื่องมาจากการพัฒนาประเทศตามแนวทางทุนนิยม ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบต่างๆ เช่น ช่องว่างระหว่างรายได้เพิ่มขึ้น เห็นความสำคัญของเงินวัตถุนิยมมากกว่าคุณธรรม ศีลธรรม ก่อให้เกิดการหาช่องทางแสวงหาผลประโยชน์ในหน่วยงาน ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เกิดการทุจริตคอร์รัปชัน ตามมาอย่างมากมาย จนเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ นำไปสู่ความขัดแย้งในคนไทยด้วยกันเอง ในที่สุดประเทศชาติก็เสียหายเสียโอกาสในการพัฒนาประเทศ

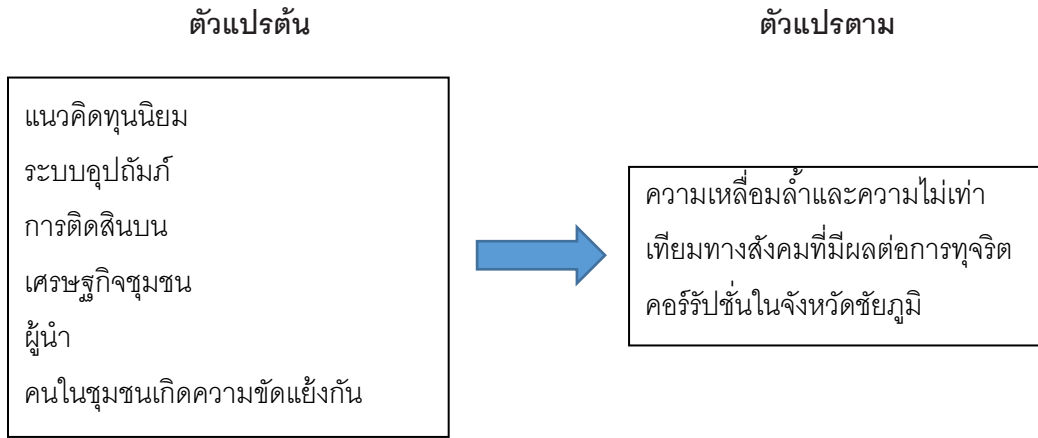
จังหวัดชัยภูมิก็เช่นเดียวกัน ยังมีความเหลื่อมล้ำและความไม่เท่าเทียมกันทางสังคมอยู่มาก เนื่องจากครอบครัวมีฐานะยากจนขาดเงินทุนในการศึกษาต่อ เมื่อการศึกษาแตกต่างกัน อาชีพก็就会有ความแตกต่างกัน ส่งผลไปถึงรายได้

ที่ได้รับในแต่ละเดือนก็就会有ความแตกต่างกัน คนที่ร่ำรวยมากในจังหวัดชัยภูมิมียังมีไม่กี่ตระกูล ในขณะที่คนยากจนมีรายได้น้อยมีเป็นจำนวนมาก ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของปัญหาความเหลื่อมล้ำและความไม่เท่าเทียมทางสังคม โดยผู้วิจัยสนใจว่าความเหลื่อมล้ำและความไม่เท่าเทียมทางสังคมมีผลต่อการทุจริตคอร์รัปชันในจังหวัดชัยภูมิอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพความเหลื่อมล้ำและความไม่เท่าเทียมทางสังคมในจังหวัดชัยภูมิ
2. เพื่อศึกษาความเหลื่อมล้ำ ความไม่เท่าเทียมทางสังคม และปัจจัยอื่นๆที่มีผลต่อการทุจริตคอร์รัปชัน ในจังหวัดชัยภูมิ
3. เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำ ความไม่เท่าเทียม และการทุจริตคอร์รัปชันในจังหวัดชัยภูมิ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความเหลื่อมล้ำและความไม่เท่าเทียมทางสังคม

(Ludwig von Mises, 1966) นักเสรีนิยมสายคลาสสิก (Classical Liberal) และสายลิเบอเทอเรียน (Libertarian) โดยทั่วไปจะไม่มีความเชื่อเกี่ยวกับความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ เนื่องจากเชื่อว่ารัฐควรปล่อยให้มนุษย์ทุกคนมีเสรีภาพที่จะทำอะไรเอง เพราะมองว่าเสรีภาพของปัจเจกคือคุณค่าและคุณธรรมที่สำคัญที่สุด ความยุติธรรมต้องอยู่บนพื้นฐานของเสรีภาพ รัฐมีหน้าที่อำนวยความสะดวก "ความเท่าเทียมกันภายใต้กฎหมาย" โดยไม่ต้องสนใจว่าความเท่าเทียมดังกล่าวจะนำไปสู่ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจหรือไม่เพียงใด เนื่องจาก "กลไกตลาด" (ผลรวมของการกระทำโดยเสรีของปัจเจก) คือกลไกที่ดีที่สุดหรือมีข้อบกพร่องน้อยที่สุดแล้วในการสร้างประโยชน์สาธารณะ

ลุดวิก วอน มิเชส (Ludwig von Mises, 1966) ซึ่งมีชีวิตในช่วงปี (1881-1973) นักเศรษฐศาสตร์เสรีนิยมคลาสสิกผู้ทรงอิทธิพล เสนอในปี ค.ศ. 1949 ว่า "นักเสรีนิยมที่รณรงค์ความเท่าเทียมกันภายใต้กฎหมายนั้นตระหนักดีว่า มนุษย์เกิดมาไม่เท่าเทียมกัน และความไม่เท่าเทียมกันนี้เองที่เป็นบ่อเกิดของการร่วมมือกันทางสังคมและอารยธรรม

ความยุติธรรมทางสังคม (Social Justice)

(Patrick Diamond, 2009), และ (Anthony Giddens, 1991) นักคิดจำนวนไม่น้อยมองว่าโครงสร้างสังคมทุกสังคมล้วนเป็นผลผลิตของความไม่เท่าเทียมและความอยุติธรรมในอดีตที่สะสมทับถมกันมานานหลายชั่วอายุคน นักเศรษฐศาสตร์แพทริคไดมอนด์ (Patrick Diamond, 2009) และ

นักสังคมวิทยา แอนโทนี กิดเดนส์ (Anthony Giddens, 1991) มองว่าสังคมแบบ “คุณธรรมนิยมสมบูรณ” Pure Meritocracy หมายถึงสังคมที่สมาชิกทุกคนเลื่อนฐานะได้ด้วยความสามารถของตนเองล้วนๆ ไม่ใช่ด้วยอภิสิทธิ์หรือเส้นสายใด) ที่ปราศจากการกระจายความมั่งคั่งไม่ใช่สังคมที่พึงปรารถนา เนื่องจากกลุ่มบุคคลที่ประสบความสำเร็จในรุ่นของตัวเองจะกลายเป็น “ชนชั้น” ที่ฝังรากลึกสำหรับคนรุ่นต่อไป เก็บความมั่งคั่งที่ตนสะสมเอาไว้เป็นทุนสำหรับลูกหลาน เมื่อเป็นอย่างนี้ลูกหลานของคนจนก็จะยิ่งเสียเปรียบคนรวยและความเหลื่อมล้ำก็จะยิ่งกว้างขวางขึ้นเรื่อยๆ เพียงเพราะพวกเขาเกิดมาในครอบครัวที่ยากจน นักคิดที่ทรงองค์ความรู้ทางสังคมมองว่านี่คือความ อยุติธรรมทางสังคมที่ต้องหาทางบรรเทาหรือกำจัดให้ได้มากที่สุด

ความเสมอภาคทางสังคม

(Kurian, 2011:515) ความเสมอภาค (Equality) เป็นมโนทัศน์พื้นฐานที่สุดเรื่องหนึ่งไม่ว่าจะกล่าวในมิติทางการเมืองหรือในทางเศรษฐกิจ คนทั่วไปมักสับสนคำว่า “เสมอภาค” กับ “เหมือนกัน” (sameness) กล่าวคือ คิดว่าการรับรองความเสมอภาคของมนุษย์เท่ากับการทำให้มนุษย์ทุกคนเท่ากัน จนมักโต้แย้งว่าความเสมอภาคไม่มีทางเป็นไปได้ จึงควรทำความเข้าใจเบื้องต้นว่าหลักการของความเสมอภาค ไม่ได้และไม่เคยเรียกร้องให้มนุษย์ทุกคนต้องเหมือนกันหมด เพราะมนุษย์ย่อมแตกต่างกัน เป็นธรรมชาติทั้งโดยชาติพันธุ์ รูปร่าง ผิวพรรณ เพศสภาพ บุคลิก ความเชื่อ ศาสนา วัฒนธรรม และอื่นๆ แต่ความต่างต่างนั้นไม่ได้เป็นเหตุผลทำให้

มนุษย์ต้องไม่เสมอภาคกัน เพราะความเสมอภาค (Equality) ตรงข้ามกับความไม่เสมอภาค (Inequality) ไม่ได้ตรงข้ามกับคำว่าความแตกต่าง (Difference) อย่างที่หลายคนทึกทัก นั่นหมายความว่า มนุษย์เราแตกต่างกันโดยธรรมชาติ แต่ก็สามารถและควรเท่าเทียมกันได้ (Different but Equal) ดังนั้นเมื่อกล่าวว่า คนเสมอภาคกัน จึงไม่ได้หมายความว่าคนเหมือนกันทุกด้านไม่ว่าจะเป็นชาติ ตระกูล หน้าตา ความสามารถ สติปัญญา แต่การที่บอกว่าเสมอภาคกันมีความหมายว่า มนุษย์เท่าเทียมกันทั้งในความเป็นมนุษย์ และตามกฎหมายของรัฐ (Kurian, 2011:515) ดังที่มีวลีสำคัญที่สะท้อนความเสมอภาคคือ “Equality Before the Law” ซึ่งหมายความว่าบุคคลทุกผู้ทุกนามย่อมมีสิทธิได้รับความคุ้มครองตามกระบวนการของกฎหมายอย่างเป็นธรรม หรือความเสมอภาคกัน

แนวคิดเกี่ยวกับการทุจริต คอร์รัปชัน

(ศุภชัย ยาวะประภาส, 2544) ได้จำแนกคอร์รัปชันออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการใช้ตำแหน่งหน้าที่การงานคอร์รัปชัน หมายถึง การใช้อำนาจหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนตัวโดยมิชอบ เป็นเรื่องของการรับเงินหรือสิ่งมีค่าเป็นเงิน
2. ด้านที่กระทบกระเทือนต่อผลประโยชน์ของส่วนรวม คอร์รัปชันหมายถึง การกระทำของผู้มีอำนาจที่ถูกชักนำด้วยเงินหรือสิ่งตอบแทนอื่นซึ่งไม่พึงจะมีสิทธิได้รับตามกฎหมาย โดยให้ประโยชน์แก่ผู้ให้สิ่งตอบแทนนั้น

3. ด้านกฎหมาย คอรัปชั่นตามกฎหมาย หมายถึง คอรัปชั่นของฝ่ายบริหารหรือรัฐบาล เกิดขึ้นก็ต่อเมื่อการไหลเวียนของรายรับของรัฐบาล หรือรายได้ประชาชาติไปในทิศทางที่เป็นการเพิ่มความมั่นคงส่วนบุคคลให้กับสมาชิกของรัฐบาล ชุดนั้นๆ ซึ่งนับว่าเป็นการกระทำซึ่งผิดกฎหมาย

4. ด้านศีลธรรมคอรัปชั่น หมายถึง การกระทำซึ่งละเมิดหลักแห่งศีลธรรมในเรื่องต่างๆ

แนวคิดทฤษฎีวิพากษ์ของมาร์กซิสม์

(เสกสรร ทายะรังษี, 2556)

การวิเคราะห์ประวัติศาสตร์ของมาร์กนั้น วางอยู่บนความแตกต่างระหว่าง ปัจจัยการผลิต ซึ่งหมายถึงสิ่งของเช่นที่ดินหรือทรัพยากรธรรมชาติ รวมไปถึงเทคโนโลยี ที่จำเป็นต่อการผลิตสินค้าที่เป็นวัตถุ และ ความสัมพันธ์เชิงสังคมของการผลิต ที่กล่าวได้ว่าเป็นความสัมพันธ์เชิงสังคมที่ผู้คน ถูกดึงเข้าไปร่วม เมื่อเขาได้เป็นเจ้าของและได้ใช้ ปัจจัยการผลิต ปัจจัยสองประการนี้รวมเป็น รูปแบบการผลิต มาร์กสังเกตว่าในสังคมหนึ่ง รูปแบบการผลิตนั้นมีการเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ สำหรับสังคมทางยุโรปนั้นมีรูปแบบในการพัฒนา โดยเริ่มจากรูปแบบการผลิตแบบศักดินา ไปจนถึง รูปแบบการผลิตแบบทุนนิยม โดยทั่วไปแล้ว มาร์กเชื่อว่าปัจจัยการผลิตนั้นเปลี่ยนแปลงได้ รวดเร็วกว่าความสัมพันธ์ของการผลิต ยกตัวอย่างเช่นเราได้พัฒนาเทคโนโลยีใหม่ เช่น อินเทอร์เน็ต แต่ต้องใช้เวลาหลังจากนั้น ก่อนที่เราจะได้พัฒนามาตรฐานที่ควบคุมเทคโนโลยีนั้น สำหรับมาร์กแล้วการไม่เข้ากันของฐานทาง เศรษฐกิจกับ โครงสร้างส่วนบน (superstructure) ทางสังคม คือสิ่งที่ทำให้เกิดความระส่ำระสายและ

ความขัดแย้งในสังคมในการพิจารณาความสัมพันธ์ เชิงสังคมของการผลิตนั้น มาร์กไม่ได้มองแค่ความสัมพันธ์ระหว่างปัจเจกแต่ละคน แต่ยังรวมไปถึง ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคน หรือ กลุ่มชนชั้น มาร์กมิได้นิยาม “ชนชั้น” ขึ้นมาโดยอาศัยใช้เพียง แค่การบรรยายแบบอัตวิสัย (subjective) เท่านั้น หากแต่ว่าเขายังพยายามจะนิยามชนชั้นด้วย เงื่อนไขที่เป็นแบบวัตถุวิสัย (objective) ด้วย เช่น การเข้าถึงทรัพยากรในการผลิต

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อารยะ ปรีชาเมตตา และคณะ.(2555). ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “พลวัตการเปลี่ยนแปลง เศรษฐกิจไทยในเชิงพื้นที่กับปัญหาความเหลื่อมล้ำ” ผลการศึกษาพบความเชื่อมโยงกันระหว่าง ปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมไทยกับลักษณะ เฉพาะตัวของปัจจัยเชิงสถานที่ที่เปลี่ยนแปลงไป ตามยุคสมัยโดยการศึกษาได้ใช้หลักฐานงานเขียนเชิงประวัติศาสตร์มาวิเคราะห์ควบคู่กับทฤษฎี เศรษฐศาสตร์สมัยใหม่ เนื่องจากว่าช่วงเวลาดังกล่าวยังไม่มีการจัดทำฐานข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้อง อย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ยังมีผลการศึกษาใน ประเด็นเรื่องความเหลื่อมล้ำทางด้านการศึกษา และความเหลื่อมล้ำในเชิงพื้นที่

พรเทพ จันทรมณี.(2558).ได้ทำการวิจัย เรื่อง“การพัฒนา รูปแบบการป้องกันการทุจริต คอรัปชั่นในภาครัฐเพื่อการบริหารจัดการบ้านเมือง ที่ดีในสังคมไทย” โดยวัตถุประสงค์ในการวิจัย เพื่อวิเคราะห์สาเหตุและพัฒนารูปแบบการป้องกันการ ทุจริตคอรัปชั่นในภาครัฐ เพื่อการบริหาร จัดการบ้านเมืองที่ดีในสังคมไทย ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุของการทุจริตคอรัปชั่นในภาครัฐมาจาก

กฎหมายหรือระเบียบการปฏิบัติงานมีช่องว่าง ขาดผู้นำที่เป็นแบบอย่างที่ดี การใช้อำนาจของ นักการเมือง ระเบียบปฏิบัติของหน่วยงานราชการ มีหลายขั้นตอน กระบวนการคัดเลือกบุคลากร เข้าสู่ระบบเน้นด้านความรู้ไม่มุ่งเน้นด้านคุณธรรม จริยธรรม มีระบบอุปถัมภ์ในหน่วยงานราชการ ข้าราชการขาดคุณธรรมจริยธรรม มีรายได้น้อย ไม่เพียงพอต่อการครองชีพ และประชาชนมีส่วน สนับสนุนให้เกิดการคอร์รัปชันเพื่อลดขั้นตอน การติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ จากข้อค้นพบดังกล่าว รูปแบบการป้องกันการ ททุจริตคอร์รัปชันเพื่อการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ในสังคมไทยควรมีหลักการคือสถาบันครอบครัว และสถาบันการศึกษาต้องมีบทบาทสำคัญในการ ปลูกฝังจิตสำนึกด้านคุณธรรมจริยธรรม อบรม สั่งสอนเด็กและเยาวชนให้มีคุณธรรมจริยธรรม ความซื่อสัตย์ความมีระเบียบวินัย และความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่ ผู้บริหารประเทศและผู้บริหารองค์กร ต้องประพฤติตัวเป็นแบบอย่างที่ดี นอกจากนี้คนใน สังคมต้องเปลี่ยนทัศนคติและความเชื่อโดยให้การ เคารพยกย่องคนดีมีคุณธรรมรวมทั้งสื่อมวลชน ต้องยกย่องชมเชยผู้ที่ประพฤติดี กำหนดเกณฑ์ มาตรฐานระดับสูงในการคัดเลือกบุคลากรเข้าสู่ ระบบ และองค์กรต้องสร้างและปลูกฝังจิตสำนึก ด้านคุณธรรมให้กับบุคลากร จัดอบรมสัมมนา มีกลไกการติดตามและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ

จตุรงค์ บุญยรัตนสุนทร.(2558).ได้ทำ การศึกษาวิจัยเรื่อง“การสร้างความเข้มแข็งที่มวิจัย ขององค์กรคนพิการเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ ในสังคม” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อให้คำแนะนำ ปรึกษาจัดกระบวนการสนับสนุน การส่งเสริม

องค์กรคนพิการและผู้ดูแลคนพิการให้สามารถทำ การวิจัยด้วยตนเองได้อย่างมีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ 2. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุน ให้องค์กรคนพิการ และผู้ดูแลคนพิการใช้ผลการ วิจัยในการสร้างการเปลี่ยนแปลงระดับนโยบาย และพัฒนาระบบบริการเพื่อส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพชีวิตคนพิการและ 3. เพื่อพัฒนาความ เข้มแข็งงานวิจัยด้านคนพิการด้วยการเสริมสร้าง ความเข้มแข็งของกลไกการบริหารจัดการงานวิจัย และกลไกเชิงโครงสร้างองค์กรเครือข่ายเพื่อดำเนิน งานวิจัยให้สามารถใช้ประโยชน์ได้จริง ผลการวิจัย พบว่าโครงการวิจัยย่อย 8 โครงการ สามารถตอบ คำถามการวิจัยที่ตั้งไว้ได้ชัดเจน บรรลุวัตถุประสงค์ ของการวิจัยที่ตั้งไว้และสามารถนำผลการวิจัยไปสู่ การปฏิบัติได้ทุกโครงการ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน ที่ตั้งไว้คือ 1.องค์กร คนพิการมีความรู้ความสามารถ ในการทำงานวิจัยและ 2. การวิจัยเชิงปฏิบัติการ แบบมีส่วนร่วมและการวิจัยเพื่อท้องถิ่นสามารถ ช่วยสร้างความเข้มแข็งให้นักวิจัยคนพิการได้จาก ผลของการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะให้ กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการควร ให้ความสำคัญในการใช้การวิจัยเป็นเครื่องมือใน การเสริมพลังผ่านการศึกษาเรียนรู้และใช้ความรู้ จากการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบคุณภาพชีวิต องค์กร คนพิการ องค์กรของผู้ดูแลคนพิการ ควรใช้การวิจัย เพื่อท้องถิ่น และกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ แบบมีส่วนร่วมในการพัฒนาความเข้มแข็งองค์กร และการสร้างองค์ความรู้ในการจัดการปัญหาความ พิการ โดยควรมีการขยายการวิจัยให้ไปยังองค์กร คนพิการและองค์กรของผู้ดูแลคนพิการให้ครบทุก ประเภทความพิการ

การดำเนินการวิจัย

ขอบเขตในด้านเนื้อหา

- ทำการศึกษาลักษณะสภาพความเหลื่อมล้ำและความไม่เท่าเทียมทางสังคมในจังหวัดชัยภูมิ

- ศึกษาถึงปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อการทุจริตคอร์รัปชันในจังหวัดชัยภูมิ

- หาแนวทางในการแก้ไข ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ความไม่เท่าเทียมและการทุจริตคอร์รัปชัน ในจังหวัดชัยภูมิ

ขอบเขตด้านเวลา

ทำการศึกษาวิจัยตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ. 2559 – เดือนกันยายน พ.ศ. 2560

ขอบเขตด้านพื้นที่ ทำการศึกษาวิจัยในพื้นที่ จังหวัดชัยภูมิ

ขอบเขตด้านประชากร (ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ ประชากรในจังหวัดชัยภูมิ ที่ได้สัญชาติไทย จากจำนวนประชากรทั้งหมด 1,127,423 คน โดยการคำนวณจากสูตร ของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2551)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n แทน ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ
e แทน ระดับของความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้

N แทน ขนาดประชากร
แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{1,127,423}{1 + (1,127,423)(0.05)^2} = 400$$

ดังนั้นขนาดกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ต้องการคือ 400 คน โดยการสุ่มอย่างง่ายจากประชากรใน 16 อำเภอ ของจังหวัดชัยภูมิ เฉลี่ยอำเภอละ 25 คน

วิธีการเก็บและการวิเคราะห์ข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ โดยแบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และแหล่งที่พัก

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับความเหลื่อมล้ำและความไม่เท่าเทียมทางสังคมที่มีผลต่อการทุจริตคอร์รัปชัน ในจังหวัดชัยภูมิ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ หลังจากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลโดยอาศัยความจากเนื้อหาที่ได้จากการสัมภาษณ์

คำถามการวิจัย

อะไรมีผลต่อความเหลื่อมล้ำและความไม่เท่าเทียมทางสังคมที่มีผลต่อการทุจริตคอร์รัปชันในจังหวัดชัยภูมิ

สมมติฐานการวิจัย

แนวคิดทฤษฎีนิยาม,ระบบอุปถัมภ์, การติดสินบน, เศรษฐกิจชุมชน และผู้นำมีผลต่อความเหลื่อมล้ำและความไม่เท่าเทียมทางสังคมที่มีผลต่อการทุจริตคอร์รัปชันในจังหวัดชัยภูมิ

การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

การทดสอบแบบสัมพัทธ์ (Pretest) โดยการนำแบบสัมพัทธ์ไปให้กลุ่มประชากรที่มีลักษณะคล้ายกันกรอกข้อมูลก่อนที่จะมีการสัมพัทธ์จริง หลังจากนั้นนำแบบสัมพัทธ์มาแก้ไขในข้อบกพร่องต่างๆโดยการตรวจสอบแบบสัมพัทธ์จากความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

(สุรพล กาญจนะจิตรา, 2549) โดยนำแบบสัมพัทธ์ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านพิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ยตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ถ้าคำนวณค่าเฉลี่ยได้ตั้งแต่ 0.5 ถึง 1.0 แสดงว่าแบบสัมพัทธ์นั้นมีความเที่ยงตรง สำหรับข้อที่น้อยกว่า 0.5 ผู้วิจัยได้นำไปปรับปรุงแก้ไขใหม่ให้ดีขึ้น และในการหาครั้งนี้ได้ค่าเฉลี่ย 0.6

สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและอภิปรายผล

1. ในจังหวัดชัยภูมิยังมีความแตกต่างในด้านรายได้ หนี้สินเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะหนี้ในระบบส่งผลให้ช่องว่างระหว่างรายได้ของคนจนและคนรวยในจังหวัดชัยภูมิเพิ่มขึ้น คนรวยที่ควบคุมเศรษฐกิจของจังหวัดชัยภูมิจะเป็นกลุ่มลูกหลานเจ้าเมืองชัยภูมิ และกลุ่มพ่อค้าที่มีเชื้อสายจีนที่บางส่วนแต่งงานกันเพื่อผลประโยชน์ทางธุรกิจประชากรในจังหวัดชัยภูมิส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างและเกษตรกรรม

ความเหลื่อมล้ำด้านการศึกษายังมีประชากรบางส่วนไม่ได้รับการศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษาเนื่องจากฐานะยากจนจบการศึกษาเพียงประถมศึกษาและต้อง

ทำงานในโรงงานและรับจ้างทั่วไปเช่นตัดอ้อยบางคนต้องย้ายไปทำงานยังจังหวัดอื่นเช่น ระยอง ชลบุรี กรุงเทพมหานคร

ความเหลื่อมล้ำด้านการรักษาพยาบาล มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดเจน คนรวยรักษาโรงพยาบาลเอกชนคนจนรักษาโรงพยาบาลรัฐบาล ถ้าจนมากหนอยก็รักษาตามมีตามเกิด ต้มยาหม้อรักษาตนเองหรือใช้พืชสมุนไพรในการรักษา คุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างชัดเจน

ความเหลื่อมล้ำด้านสังคม ยังมีคนชัฏภูมิเป็นจำนวนมากที่ไม่มีที่ดินทำกินต้องเช่าที่ดินในการทำกิน โคนเอาไรต์เอาเปรียบ ที่สำคัญยังมีคนชัฏภูมิอีกเป็นจำนวนมากที่ยังไม่ได้สัญชาติไทย การเข้าถึงบริการของรัฐก็มีขีดจำกัดเนื่องจากไม่มีบัตรประชาชน ไม่สามารถรับสิทธิต่างๆที่รัฐยื่นให้ได้ แม้กระทั่งการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุก็ไม่สามารถรับได้เนื่องจากไม่มีสัญชาติไทยและไม่มีบัตรประชาชน คนรวยที่มีฐานะดีในจังหวัดชัยภูมิมักจะส่งลูกหลานไปเรียนยังเมืองใหญ่ เช่น ขอนแก่น นครราชสีมา กรุงเทพมหานคร ฯลฯ ในขณะที่คนจนเรียนโรงเรียนวัดตามบ้าน เรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏ แต่บุคคลเหล่านี้กลับกลายมาเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาจังหวัดชัยภูมิในปัจจุบัน นอกจากนี้ยังมีปัญหาข้าราชการเลือกข้าง เลือกที่รักมักที่ชัง รับสินบน ทูจริตคอร์รัปชั่น เอื้อประโยชน์พวกพ้อง

ผลกระทบที่เกิดจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เท่าเทียมทางสังคมและการทุจริตคอร์รัปชั่นในจังหวัดชัยภูมิ ได้แก่ ประชาชนได้รับการศึกษาไม่ทั่วถึง บางคนขาดโอกาสในการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้นทำให้ประชากรในจังหวัดชัยภูมิไม่มีคุณภาพ เสียโอกาสในการประกอบอาชีพที่มีรายได้สูงหรือเพียงพอต่อการดำรงชีพ ต้องอพยพ

ไปทำงานจังหวัดอื่นที่มีรายได้สูงกว่า ส่งผลให้เกิดปัญหาทางด้านครอบครัว ได้แก่ ปัญหาครอบครัว ขาดความอบอุ่น เยาวชนติดยาเสพติด ท้องก่อนวัยเรียน ทำแท้ง ซ้ำข่มขืน ความรุนแรงในครอบครัว เนื่องจากผู้ปกครองต้องอพยพไปทำงานยังจังหวัดอื่นจึงไม่มีเวลาในการอบรมสั่งสอนบุตรหลาน เด็ก เยาวชน ขาดที่พึ่งที่ปรึกษา โดยเพื่อนมีส่วนสำคัญในการทำให้เยาวชนเกิดการเลียนแบบในสิ่งที่ไม่ดี ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ เมื่อรายได้แตกต่างกัน สภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในจังหวัดชัยภูมิก็มีความแตกต่างกันคนรวยมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดี คนจนต้องดิ้นรนเพื่อให้มีสภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศในระยะยาวรัฐต้องสูญเสียงบประมาณในการช่วยเหลือคนจนหรือผู้มีรายได้น้อย ผ่านโครงการช่วยเหลือสวัสดิการของรัฐ และเป็นช่องทางในการทุจริตของผู้มีอำนาจได้ง่าย ผลกระทบด้านสังคมได้แก่ปัญหาอาชญากรรม การลักทรัพย์ การชิงทรัพย์ ปล้น ซ้ำ ข่มขืน การค้า ยาเสพติดและสิ่งผิดกฎหมายต่างๆ รู้สึกถูกเอารัดเอาเปรียบไม่ได้รับความเป็นธรรม ต่อต้านการทำงานของภาครัฐ ความขัดแย้งกันในสังคม ผลกระทบด้านการรักษาพยาบาล การเข้าถึงบริการด้านการรักษาพยาบาลของรัฐไม่ทั่วถึง ยาที่ได้รับเป็นยาคุณภาพต่ำ สุขภาพประชาชนย่ำแย่ อายุสั้นลง ชีวิตความเป็นอยู่แย่งลง เชื่อมโยงไปถึงสูญเสียโอกาสในการทำงานทำให้ไม่มีรายได้มาใช้จ่ายในการรักษาตนเองจากโรคร้ายต่างๆ รัฐต้องสูญเสียงบประมาณจำนวนมากในการอุดหนุนการรักษาพยาบาลของรัฐในโรงพยาบาลต่างๆประชาชนที่มีรายได้น้อยได้รับประโยชน์จากบริการของรัฐดีกว่าประชาชนที่มีรายได้ต่ำ

2. ความเหลื่อมล้ำ ความไม่เท่าเทียมทางสังคม และปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อการทุจริตคอร์รัปชัน ในจังหวัดชัยภูมิ มีลักษณะดังนี้คือ เมื่อมีความเหลื่อมล้ำเกิดขึ้นก็จะเกิดการเปรียบเทียบกันว่าทำไมคนอื่นมีทำไมเราไม่มี ทำอย่างไรเราถึงจะมีเหมือนคนอื่นโดยลืมนึกไปว่าช่องทางที่จะทำให้นั้นนั้นถูกต้องถูกกฎหมายหรือผิดคุณธรรมจริยธรรมหรือไม่ ในที่สุดก็เกิดการทุจริตคอร์รัปชันเพื่อที่จะให้ตนเองมีเหมือนคนอื่น กระทำทุกวิถีทางเพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ตนเองต้องการ เช่น บ้าน รถ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ตลอดจนทรัพย์สินเงินทอง สินค้าฟุ่มเฟือยต่างๆ การแบ่งชนชั้นมี ส่วนสำคัญในการก่อให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชัน ยิ่งสังคมมีความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจสูงก็จะส่งผลให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชันสูงตามไปด้วย ทั้งนี้เพื่อสนองตอบต่อความต้องการของตนเองและสังคมเนื่องจากสังคมยกย่องคนรวย อาจกล่าวได้ว่าความเหลื่อมล้ำในด้านต่างๆเป็นสาเหตุของการทุจริตคอร์รัปชันนั่นเอง

ส่วนปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อการทุจริตคอร์รัปชัน ในจังหวัดชัยภูมิ ได้แก่

แนวคิดทุนนิยม เนื่องจากทุนนิยมให้ความสำคัญกับวัตถุนิยมและเงินตรา ยกย่องให้เกียรติคนรวยในขณะที่เดียวกันก็ดูถูกคนจน

ระบบอุปถัมภ์ เนื่องจากเป็นค่านิยมของสังคมไทย ที่ให้ความสำคัญกับเครือญาติพวกพ้อง ผลประโยชน์ต่างตอบแทน เส้นสาย

การติดสินบน เนื่องจากมีการสัญญาว่าหากช่วยเหลือตนเองจะตอบแทนการช่วยเหลืออะไรบ้าง ซึ่งเป็นช่องทางสำคัญในการทุจริต

เศรษฐกิจชุมชน เนื่องจากหากเศรษฐกิจในชุมชนดีโอกาสในการทุจริตก็จะน้อยตามไปด้วย

หรือไม่มีเลย แต่หากเศรษฐกิจในชุมชนไม่ดี สินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชนราคาตกต่ำ ก็จะส่งผลให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชันมากขึ้นตามไปด้วย

คนในชุมชนเกิดความขัดแย้งกันในเรื่อง ต่างๆ เมื่อเกิดความขัดแย้งกัน ก็เกิดการขัดกัน ซึ่งดีชิงเด่นกัน เล่นพรรคเล่นพวกกัน เกิดการทุจริตคอร์รัปชันได้ง่าย

ผู้นำ เนื่องจากผู้นำชุมชนหรือแม่กระทั้งข้าราชการระดับสูงหัวหน้าหน่วยงานต่างๆ ตลอดจนผู้นำทางการเมือง นักการเมืองท้องถิ่นและระดับชาติ มีส่วนสำคัญในการก่อให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชัน เนื่องจากมีโอกาสในการเข้าถึงบริการต่างๆ ของรัฐ เข้าถึงงบประมาณมีมากกว่าประชาชนโดยทั่วไป ครอบคลุมขาดความอบอุ่นมีการทะเลาะวิวาทกันในครอบครัว เนื่องจากครอบครัวมีส่วนสำคัญ เป็นอย่างมากที่เป็นสาเหตุของการทุจริตคอร์รัปชัน

3. แนวทางในการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำ ความไม่เท่าเทียม และการทุจริตคอร์รัปชันในจังหวัดชัยภูมิ ได้แก่ รัฐควรมีมาตรการส่งเสริมเป็นพิเศษเพื่อให้คนจนและคนรวยมีคุณภาพชีวิตที่ใกล้เคียงกัน เช่น ถ้าคนจนหรือคนที่มีรายได้น้อยให้รักษาพยาบาลฟรี หรือเรียนฟรี เป็นต้น ส่งเสริมการประกอบอาชีพต่างๆ แก่ประชาชนและการอบรมให้ความรู้ในการประกอบอาชีพแก่ประชาชน ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานของภาครัฐให้มากขึ้น แนะนำการทำบัญชีครัวเรือนแก่ประชาชน เช่นบัญชีรายรับรายจ่าย ของประชาชนในแต่ละเดือน การให้สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำแก่คนจนและคนที่มีรายได้น้อย ที่สำคัญรัฐควรฟังเสียงประชาชนว่าประชาชน

ต้องการอะไร จะได้แก้ไขปัญหาได้ตรงจุด เปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็น ในสิ่งที่ประชาชนต้องการ ในขณะที่เดียวกันก็เปิดโอกาสให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้วิพากษ์วิจารณ์ความเหมาะสมของนโยบายที่ภาครัฐให้ความช่วยเหลือว่าที่ความเหมาะสมกับประชาชนและตรงตามความต้องการของประชาชนในแต่ละกลุ่มหรือไม่ ซึ่งรัฐบาลต้องมีการเปิดกว้างและยอมรับฟังข้อเสนอแนะและความคิดเห็นที่แตกต่าง ระดมความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนในการแก้ไขปัญหา ร่วมกัน ขยายโอกาสทางการศึกษาให้ครอบคลุมประชากรมากขึ้นโดยเฉพาะการศึกษานอกระบบ เร่งรัดการจัดเก็บภาษีของคนรวยให้ได้ตรงตามเป้าและอาจเพิ่มการเก็บภาษีของคนรวยบางประเภท เช่น ภาษีมรดกเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ ในด้านรายได้ ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนและการสร้างงานในชุมชน เพื่อลดการทำงานในจังหวัดอื่นๆ เพื่อที่พ่อแม่ผู้ปกครองจะได้มีเวลาในอบรมสั่งสอน เลี้ยงดูบุตรหลาน เป็นการลดปัญหาด้านสังคมลง แนวทางในการแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในจังหวัดชัยภูมิ ได้แก่ ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด หากมีการกระทำความผิดต้องได้รับการลงโทษทางกฎหมายเหมือนกันไม่ว่าจะเป็นคนรวยหรือคนจน ผู้มีอำนาจข้าราชการ นักการเมืองปฏิบัติหน้าที่ตรงไปตรงมาไม่เลือกข้าง มีหน่วยงานภาครัฐเข้ามาควบคุมตรวจสอบชัดเจน เปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบการทำงานของภาครัฐโดยประชาชนให้มากขึ้น การออกกฎหมายป้องกันและลงโทษผู้กระทำความผิดในการทุจริตคอร์รัปชัน การใช้จ่ายงบประมาณของภาครัฐ โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเป็นที่เปิดเผย ตรวจสอบได้ ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับรู้และวางแผนในการ

ใช้จ่ายเงินของรัฐ ในขณะที่เดียวกันบุคลากรของรัฐ ก็จะต้องได้รับการดูแลด้านสวัสดิการ เงินเดือน จากรัฐที่ดีและเพียงพอ เพื่อไม่ให้มีแรงจูงใจในการ ทุจริตคอร์รัปชั่น ส่งเสริมการอบรมคุณธรรม จริยธรรมแก่บุคลากรของรัฐ ข้าราชการ นักการเมือง ประชาชนให้มีคุณธรรมและจริยธรรม มีธรรมาภิบาล รู้สึกเกรงกลัวและละอายต่อบาป ซึ่งให้เห็นถึง ผลกระทบโทษ ผลเสียและอันตรายที่เกิดจากการ ทุจริตคอร์รัปชั่น กำหนดให้มีการรายงานการใช้จ่าย เงินประจำปีแก่ประชาชนและท้องถิ่นให้รับรู้ ถึงแนวทางในการใช้จ่ายเงินและความคุ้มค่าของ เงินและงบประมาณที่ใช้ไป ไม่ให้ความสำคัญ กับทุนนิยมและวัตถุนิยมเกินไปแต่ส่งเสริม ความเอื้ออาทรและการแบ่งปันในสังคมแทน

ข้อเสนอแนะ

รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรแก้ไข ปัญหาความเหลื่อมล้ำในด้านต่างๆของประชาชน อย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม ในขณะที่เดียวกันก็ต้อง ป้องกันแก้ไขปัญหาทุจริตคอร์รัปชั่นไปพร้อมๆ กันด้วย แนวทางในการแก้ไขปัญหาคือความเหลื่อมล้ำ

ควรรับฟังความต้องการและความคิดเห็นของ ประชาชนในพื้นที่ ว่าประชาชนมีความต้องการ อะไร อยากให้ภาครัฐช่วยเหลืออะไร ภาครัฐและ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะได้แก้ไขปัญหาดังตรงจุด นอกจากนี้ควรส่งเสริมสวัสดิการของข้าราชการและ เจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีสวัสดิการและคุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เพื่อเป็นการลดแรงจูงใจในการ ทุจริตคอร์รัปชั่น นอกจากนี้ควรมีการขยายโอกาส ทางการศึกษาโดยเฉพาะการศึกษานอกระบบให้ กับประชาชนมากขึ้น การอบรมและให้คำแนะนำ ในการประกอบอาชีพแก่ประชาชน การให้คำแนะนำ ในการจัดทำบัญชีครัวเรือนรายรับรายจ่ายแก่ ประชาชน ปลุกจิตสำนึกในการรักชาติ ปลุกฝัง ค่านิยมไม่โกง ให้ประชาชนรู้สึกผิดชอบชั่วดี รักประเทศชาติ ส่วนรวมมากกว่ารักตนเอง มีความเกรงกลัวและละอายต่อบาปหากมีการ ทุจริตคอร์รัปชั่นขึ้น และพ่อแม่ผู้ปกครองผู้นำชุมชน ข้าราชการเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตลอดจนนักการเมือง ต้องเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชนคนรุ่นหลังให้โต ขึ้นไม่โกง ไม่ทุจริตคอร์รัปชั่น รู้จักแบ่งปัน เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจแก่กัน

บรรณานุกรม

- จตุรงค์ บุญยรัตนสุนทร.(2558).“การสร้าง ความเข้มแข็งที่มิวิจัยขององค์กรคนพิการเพื่อลด ความเหลื่อมล้ำในสังคม”.กรุงเทพฯ.สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- พรเทพ จันทนิภ.(2558).“การพัฒนา รูปแบบการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชั่นในภาครัฐเพื่อการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีในสังคมไทย”.กรุงเทพฯ.วารสารเกษมบัณฑิต ปีที่ 16 ฉบับที่ 1 มกราคม- มิถุนายน 2558.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ.(2551).ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ.สำนักพิมพ์ เข้า ออฟ เคอร์รี่ส์.
- ศุภชัย ยาวะประภาษ.(2544).โครงการ คอร์รัปชั่นและการซื้อขายตำแหน่งในทัศนะข้าราชการ: รายงานฉบับสมบูรณ์.ศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เสกสรร ทายะรังษี.(2556).**เอกสารรายวิชาสัมมนาการสื่อสาร1.หลักสูตร ปร.ด. (การสื่อสาร) มหาวิทยาลัย
นเรศวร.**

สุรพล กาญจนะจิตรา.(2549).**ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์.**กรุงเทพฯ.สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

อารยะ ปรีชาเมตตา,เฉลิมพงษ์ คงเจริญธร, ปิติดล,วรรณวิภางค์ มานะโชติพงษ์, พรเทพ เบญญาอภิกุล,
Bui Thi Minh Tam.(2555). **“พลวัตการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจไทยในเชิงพื้นที่กับปัญหา
ความเหลื่อมล้ำ”.**กรุงเทพฯ.สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

Anthony Giddens.(1991).**The Constitution of Society Polity Press.UK.**

Kurian, George Thomas.(2011).**The encyclopedia of political science.** Washington: CQ Press.

Ludwig von Mises.(1966).**Human Action: A Treatise on Economics.**Chicago: Regnery.

Patrick Diamond.(2009). **Social Justice in the Global Age,**Olaf Cramme, Polity Press.UK.